

وسوسه تقسیم‌بندی فیلمسازان و گزینش پانتئون، از دهه ۶۰ آغاز شد. وقتی اندروساریس با انتشار پانتئون جنجالی‌اش، اعلام کرد:

«هرگونه طبقه‌بندی از هنرمندان، خالی از لطف نیست، بسیاری از منتقدان فیلم ترجیح می‌دهند که خود را به طبقه‌بندی‌های ویژه ظاهری متمهد نکنند اما از آنجا که موضوع سینما به مثابه هنر، اصلاً به صورتی جدی مطرح نشده، به نوعی جسارت فرهنگی نیاز است تا پانتئونی برای کارگردانان فیلم بنا کرد. بدون چنین جسارتی منتقد فیلم بودن چندان لطفی ندارد.»

ریچارد شیکل منتقد مشهور آمریکایی در اقدامی جسورانه پانتئون فیلمسازان معاصر را اعلام کرده است. اما شیکل در دورانی به این کار دست زده که تئوری مولف سال‌هاست از جایگاه سابق فروافتاده است و همگان متفق‌القول، به فیلم‌های سینمایی همچون برآیندی از قدرت خلافت چند نفر (از جمله کارگردان، فیلمنامه‌نویس و بازیگر) و شرایط اجتماعی روز می‌نگرند.

شیکل اما بازی دلچسب تقسیم‌بندی فیلمسازان را ادامه داده و بر مبنای الگوی اندروساریس به طبقه‌بندی فیلمسازان دست زده است. چه با این مطلب موفق باشید و چه نه، این پرونده نمایی عمومی از وضعیت فیلمسازان روز آمریکایی را تشکیل می‌دهد.

شیکل خود می‌گوید: «معیارهای من در زمینه تقسیم‌بندی فیلمسازان تا حدی مشابه معیارهای اندروساریس و بیتروولن است. یعنی تلاطم بیان هنری در طول کارنامه، استعداد و خلاقیت (که گاه از همان اولین فیلم بروز می‌کند) و حضور مؤثر و قدرتمندانه در عرصه سینمای هالیوود، طبیعی است که برخی معیارهای تئوری مولف، علی‌رغم اصرار اندروساریس بر تلاطم آن دیگر چندان از اعتبار برخوردار نیستند. اما فکر می‌کنم «شخص هنری» به‌عنوان یک معیار بزرگ همواره برای ارزشیابی آثار هنری و پدیدآورندگان آنها باقی خواهد ماند.

فیلمسازان را همچون ساریس در پانتئون، راهروهای پانتئون و خارج از پانتئون تقسیم کرده‌ام و همچون ساریس، طبقه جنجال‌برانگیز بزرگ‌نماها (مناظران!) را نیز شکل داده‌ام. بسیاری از فیلمسازان روز در این فهرست نیستند. این به دو علت است یا تکلیف من در مقابل آنها مشخص نیست و یا اینکه تکلیف آنها با صنعت فیلمسازی نامشخص است. افرادی مثل جان سینکلتون و یا مایکل اپتد، هر اعتراضی به این فهرست داشته باشید وارد است. تشکیل این فهرست، سرکرمی جالبی برای من بود که امیدوارم به درد شما بخورد و از خواندن آن لذت ببرید.»

پانتئون فیلمسازان معاصر
به انتخاب ریچارد شیکل

ساکنان

معبد سینما در هزاره سوم

۲- مارتین اسکورسیزی

Martin Scorsese

۵۸ ساله

لقب: عصبانی
موفقیت‌ها:

- فیلمساز محبوب منتقدین آمریکایی. تنها فیلمسازی که می‌تواند با غول‌های کلاسیک سینمای آمریکا مقایسه شود، هر چند خودش دیگر یک فیلمساز کلاسیک است.
- گاو خشمگین به عنوان بهترین فیلم دهه هشتاد و یکی از بهترین فیلم‌های تاریخ سینمای آمریکا شناخته شده است.
- با راننده تاکسی، رفقای خوب و تنگه وحشت، موفقیت تجاری را - هر چند محدود - تجربه کرده است.
- رفقای خوب و راننده تاکسی به عنوان فیلم‌های برگزیده دهه‌های هفتاد و نود انتخاب شدند.
- شکست‌ها:
- کاندان، بعد از ساعت‌ها نیویورک نیویورک، آلیس هرگز در اینجا زندگی نمی‌کرد و بیرون آوردن مردگان به شکست‌های مهلک تجاری بدل شدند. عصر مصومیت نیز به نوعی شکست تجاری محسوب می‌شود.
- هنوز در حسرت اسکار می‌سوزد، هر چند سه بار نامزد دریافت اسکار کارگردانی شده است.
- بهترین فیلم:
- گاو خشمگین، رفقای خوب، تنگه وحشت و راننده تاکسی (فیلم‌های دیگری از او مثل عصر مصومیت، سلطان کمندی و خیابان‌های پایین شهر طرفداران خود را دارند)
- بدترین فیلم:
- نیویورک نیویورک، بعد از ساعت‌ها، کاندان
- ویژگی: مجموعه فیلم‌هایش تابلویی دلخراش از زندگی آمریکای امروز را نمایش می‌دهد. در سبک بصری بی‌پیرایه و خشن او، اثری از رویا بافی و مماشات نیست. او یکی از صادق‌ترین راویان زندگی طبقات فرود دست و متوسط آمریکاست. فیلم‌های او از نظر سیاسی، رادیکال محسوب می‌شوند و برخلاف فیلم‌های اسپیلبرگ، فیلم‌های مخصوص تماشاگران بزرگسال هستند. در عین خشونت فیلم‌هایش، سازنده یکی از عاشقانه‌ترین فیلم‌های دهه ۹۰ آمریکا، یعنی عصر مصومیت است. او طی سه دهه فیلمساز مورد علاقه منتقدین باقی مانده است.
- پروژه آینده:
- فیلم گانگسترهای نیویورک را آماده دارد. فیلمی که از همین حالا شانس اول مراسم اسکار سال ۲۰۰۲ است.

۱. استیون اسپیلبرگ

Steven Spielberg

۵۴ ساله

لقب: کودک نابغه
موفقیت‌ها:

- ۹ فیلم بسیار پر فروش شامل آرواره‌های کوسه، برخورد نزدیک از نوع سوم، مهاجمین صندوقچه گمشده، ایندیانا جونز و معبد مرگ، ایندیانا جونز و آخرین جنگ صلیبی، پارک ژوراسیک، دنیای گمشده، ئی تی و نجات سرباز رایان.
- ۲ بار برنده اسکار بهترین کارگردانی برای فهرست شیندلرو نجات سرباز رایان.
- تأسیس کمپانی دریم و رکز و تولید سالانه ۱۰ تا ۱۵ فیلم سینمایی و انیمیشن.
- کاشف و حامی استعدادهایی مثل شیامالان، مندرز و ورهون.
- انتخاب فهرست شیندلرو نجات سرباز رایان به عنوان ۲ فیلم اول دهه ۹۰ از سوی انجمن منتقدان آمریکا.
- انتخاب ئی تی و مهاجمین صندوقچه گمشده در میان ۱۰ فیلم برتر دهه ۸۰.
- فیلم سیاه‌وسفید و مشکلی مثل فهرست شیندلر را به پروژه‌های سودآور تبدیل کرد.
- شکست‌ها:
- شکست تجاری پروژه‌های شخصی‌اش مثل امپراتوری خورشید، ۱۹۴۱، رنگ ارغوانی، همیشه و شوگرلند اکسپرس.
- بهترین فیلم:
- نجات سرباز رایان، آرواره‌های کوسه و فهرست شیندلر.
- بدترین فیلم:
- هوک، ایندیانا جونز و معبد مرگ، پارک ژوراسیک و ۱۹۴۱.
- ویژگی: یک شم بصری قابل تحسین، با درک بی‌نظیری از حرکت، تصویر و تقطیع، دلپسته خیال و رویا با سانتی مانتالیزمی کودکانه و گاه ساده‌لوحانه. بر روانشناسی تماشاگر تسلط دارد و می‌تواند کسالت‌بارترین سوزها را به نمایشی‌ترین شکل ممکن به فیلم برگرداند. در او اندکی از هیچکاک، جیمز وال، جورج روی هیل و البته استنلی کوبریک وجود دارد. متخصص ساخت فیلم در ژانرهای مختلف سینمایی است. از علمی تخیلی گرفته تا فیلم‌های جنگی. او نماد سینما در دهه‌های ۸۰ و ۹۰ بود. هر چند مخالفانش او را فیلمسازی سطحی می‌دانند.
- آخرین فیلم او A.I (هوش مصنوعی) به زودی اکران می‌شود. پروژه بعدی‌اش گزارش اقلیت است.

۴- دیوید فینچر

David Fincher

۳۷ ساله

لقب: اورسن ولز مدرن
موفقیت‌ها:

- در سن کمتر از ۳۰ سال، پروژه‌هایی مثل بیگانه ۳ و هفت ساخته است.
- با شاهکاری مثل هفت، تمام کارشناسان سینمایی را غافلگیر کرد. یک فیلم نوآر بی نظیر.
- او را یکی از مبدعان مکتب فراموش شده میزاسن می‌دانند. شکست‌ها:
- فیلم باشگاه مبارزه با استقبال روبه‌رو نشد. شاید هشدار بود برای فینچر تا بلند پروازی‌های خود را با کنترل و انسجام بیشتری به‌روی پرده منتقل کند.
- بیگانه ۳، دوستداران دو فیلم اسکات و کامرون را راضی نکرد.

بهترین فیلم: هفت

بدترین فیلم: ؟

ویژگی‌ها: سینما را با فعالیت در کمپانی LM و حضور در پروسه فیلمسازی ایندیانا جونز و معبد مرگ آغاز کرد سپس خود را به‌عنوان یک کلیپ ساز درجه یک (از جمله برای مدونا) و سازنده فیلم‌های تبلیغاتی معرفی کرد.

۳- جیمز کامرون

James Cameron

۴۷ ساله

لقب: سلطان سینما
موفقیت‌ها:

- سازنده پرفروشترین فیلم تاریخ سینما، تایتانیک است. با مجموع ۲/۱ میلیارد دلار فروش جهانی.
- با فیلم‌هایی مثل بیگانه‌ها، ترمیناتور، ترمیناتور ۲ و دروغ‌های راست، موفقیت تجاری گسترده‌ای را تجربه کرده است.
- با تایتانیک اسکار بهترین کارگردانی را به‌دست آورد.

شکست‌ها:

پروژه آبیس (مغاک) هیچگاه از سوی هالیوود شناخته نشد و به شکست تجاری تبدیل شد.

بهترین فیلم:

بیگانه‌ها و ترمیناتور ۲

بدترین فیلم:

دروغ‌های راست و Spawning

ویژگی‌ها: او جادوگر تکنولوژی یک سینمای امروز است. با یک حس قصه‌گویی کلاسیک، داستان‌های تخیلی او وورای ظاهر غیرقابل باورشان، بازآفرینی قدیمی‌ترین افسانه‌های بشری هستند. داستان مبارزه همیشگی خیر و شر و روایاتی مثل کشتی نوح و هابیل و قابیل. نوعی دینامیسم عجیب در تمام فیلم‌هایش موج می‌زند. او می‌تواند عجیب‌ترین و دور از ذهن‌ترین داستان‌ها و طاقت‌فرساترین پروژه‌ها را به فیلم‌هایی لذتبخش و باور پذیر تبدیل کند. پروژه غیر قابل کنترل و ۲۰۰ میلیون دلاری تایتانیک در دستان او به صدها میلیون دلار سود تبدیل شد. او یک داستان گوی درجه یک است با بدترین سلیقه ممکن در دیالوگ نویسی! چندان مورد توجه منتقدین نیست اما یک غول بی نظیر سینمایی است. سلطان جهان! در ضمن او همسر سابق کاترین بیگلو و لیندا همیلتون است.

پروژه آینده:

یک پروژه بلند پروازانه فضایی که کامرون برای لمس از نزدیک ماجرا، قصه دارد مدتی را در فضا بگذارد.

او بزرگترین امید سینما در سال‌های آینده خوانده می‌شود. او تمام ویژگی‌های پیوسته به جمع بزرگان تاریخ سینما را دارد. فیلم‌هایش پیوسته مبلغ نوع انارشیسم پنهانی هستند که مظاهر دنیای مدرن امروز را مورد تهاجم قرار می‌دهند. در فیلم‌های او ظواهر امن تمدن مورد خدشه و پرسش قرار می‌گیرند. او مثل اسپیلبرگ، عاشق سینما و اسباب‌بازی‌هایی مثل دوربین و جلوه‌های ویژه است. اما به‌نظر می‌رسد دیدگاه او از ژرفا و حساسیت بیشتری نسبت به اسپیلبرگ برخوردار است. سابقه او در کلیپ‌سازی، به خوبی در فیلم‌هایش مشخص است. گروهی از منتقدین او را ملغمه‌ای از تک‌روهای پیشین هالیوود مثل ولز و کوبریک می‌دانند.

پروژه آینده:

فیلم اتاق وحشت را با جودی فاستر می‌سازد. قرار بود نیکول کیدمن نقش اصلی را ایفا کند اما دست آخر نقش نصیب جودی فاستر شد. اقتباس سینمایی از رمان آرتورسی کلارک. ملاقات با راما را در دستور کار دارد.

۶- جوئل و اتان کوئن

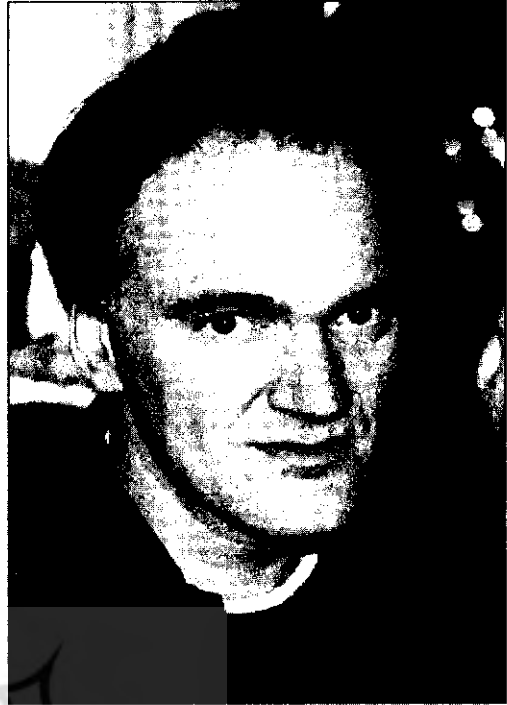
Joel and Ethan Coen

۴۵ و ۴۷ ساله

لقب: ؟

موفقیت‌ها:

- با بارتون فینک برنده نخل طلای کن شدند
- فارگو به عنوان یکی از ده فیلم برتر دهه ۹۰ و جزو ۱۰۰ فیلم برگزیده تاریخ سینمای آمریکا انتخاب شد. فیلم برنده چند جایزه اسکار نیز شد. از جمله فایلمانه و بازیگر زن
- ای برادر کجایی؟ جوایز متنوعی را از جشنواره‌های آمریکایی و اروپایی به دست آورد.
- لبوفسکی بزرگ از سوی منتقدین فیلم کامنت به عنوان یکی از ۱۰ فیلم برگزیده سال ۹۹ انتخاب شد. شکست‌ها
- وکیل هادساگر، طرفداران پروپا قرص این دو برادر را ناامید کرد. کار در دنیای کاپرا، با یک تیم رانینز شق و رق محصول چندانی به همراه نیاورد. فیلم یک شکست تجاری سنگین محسوب می‌شد.
- فیلم Arizona Raising توجه چندانی را برنسیخت. بهترین فیلم: فارگو، ای برادر کجایی؟، نقاط میلر بدترین فیلم: وکیل هادساگر
- و بزرگی: این دو برادر کار را به شکل جذابی بین خود تقسیم کرده‌اند. جوئل کارگردانی می‌کند و فیلمنامه را آماده می‌سازد و اتان مراحل

۵- کوئنتین تارانتینو

Quentin Tarantino

۳۷ ساله

لقب: ردل!

موفقیت‌ها:

- بهترین و تأثیرگذارترین فیلمساز دهه ۹۰.
- سگدانی و قصه‌های بازاری به الگوهای سینمایی (Film cult) تبدیل شده‌اند.
- با قصه‌های بازاری نخل طلایی کن را به دست آورد.
- با موفقیت بیایی فیلم‌هایش، هالیوود نیز به خواسته‌های این فیلمساز نابغه جاهل ماب تن می‌دهد. شکست‌ها:
- فیلم سوم او، چکی براون، با استقبال شایسته‌ای روبه‌رو نشد. بهترین فیلم: قصه‌های بازاری
- بدترین فیلم: شاید ساخت یکی از اپیزودهای فیلم چهار اتاق. ویژگی: در ۲۹ سالگی با سگدانی همه را غافلگیر کرد و به جرگه پسران شگفت هالیوود پیوست. اگر در دهه ۶۰ لوک گذار و در دهه‌های هفتاد و هشتاد اسپیلبرگ و اسکورسزی، الگوهای فیلمسازی برای سینماگران جوان بودند، امروز الگوی اول بسیاری از فیلمسازان تازه‌کار، تارانتینو است. او که سینما را با کار در یک ویدئو کلپ در متهن نیویورک آموخته است با سبک جسورانه‌اش در منفجر کردن کلیشه‌های پیشین فیلمسازی، سلیقه بی نظیرش در دیالوگ نویسی و با حس طنز غریب در بازی با هنجارهای تثبیت شده سینما، به چهره‌ای بی همتا در سینمای امروز جهان بدل شده است. دامنه زلزله‌ای که با سگدانی و قصه‌های بازاری در سینمای معاصر پدید آورد، تا مدت‌ها ادامه خواهد داشت و اثرات غیرقابل انکاری بر سینمای جهان خواهد داشت. تارانتینو فیلمنامه‌نویس فیلم‌هایی مثل عشق حقیقی و قاتلین باقطره نیز هست. پروژه آینده:
- یک فیلم تارانتینویی دیگر با نام کثافت روی طناب.

مدیریت تولید فیلم را برعهده دارد. شم بصری، قوی، فیلمنامه‌های منسجم، حس طنز و جولان آزادانه این دو برادر در دنیاهای کاپرا، اسنرچس و فیلم نوار. آنها را به چهره‌هایی ویژه در سینمای امروز جهان بدل ساخته است. در وجود این دو برادر، ابزوردیسم دیگر همتای بهودی‌شان - وودی آلن - با عشق غریب آنها به سینما و روایت در هم آمیخته است. برادران کوئن در میانسانی، به استادان سینمای معاصر جهان بدل شده‌اند. تنها نکته آزارنده در فیلم‌های اولیه‌شان نوعی محافظه‌کاری و سرمای روشنفکرانه بود که به تدریج زایل شدند. پروژه آینده: آخرین فیلمشان - مردی که آنجا نیست - در جشنواره کن ۲۰۰۱ به نمایش در می‌آید و سپس به دنبال ساخت فیلمی درباره ماجراهای پایا نونل هستند.

۸- استیون سودربرگ

Steven Soderberg

۳۷ ساله

لقب: روشنفکر
موفقیت‌ها:

- در سال ۱۹۸۹ در ۲۶ سالگی شگفتی جشنواره کن بود. با فیلم جنسیت، دروغ و نوار ویدئو، نخل طلای کن را به خود اختصاص داد.
- با قاچاق اسکار کارگردانی را به دست آورد.
- تنها کارگردان تاریخ سینماست که به خاطر ۲ فیلم، در یک دوره اسکار، نامزد ۲ جایزه کارگردانی شد.
- ارین بروکوویچ و قاچاق هر دو با فروش گسترده‌ای روبه‌رو شدند و موفقیت تجاری قابل قبولی را رقم زدند.

شکست‌ها:

- خارج از دید علیرغم کیفیات نمایشی‌اش با شکست روبه‌رو شد.
- سلطان تپه و زیر زمین و کافکا نه در گیشه و نه در جشنواره‌های اروپایی توفیقی کسب نکردند.
- بهترین فیلم: قاچاق، لایمی
- بدترین فیلم: زیرزمین

ویژگی: یکی از معدود فیلمسازان امروز هالیوود است که شخصاً فیلمبرداری فیلم‌هایش را انجام می‌دهد. مشهور است که فیلم‌هایش فیلم‌هایی جدی و سنگین هستند، حتی می‌گفتند آن قدر عبوس است که امکان ندارد تماشاگران از آثارش استقبال کنند، اما با قاچاق و ارین بروکوویچ نشان داد که به راز و رمز داستانگویی کاملاً مسلط

۷- مایکل مان

Michael Mann

۵۷ ساله

لقب: کلاسیک!
موفقیت‌ها:

- با التهاب (Heat) خود را به عنوان یک استاد بی قید و شرط فیلم نوآر معرفی می‌کند. التهاب با فروش متوسط در اکران به یک موفقیت گسترده در سطح ویدئوهای خانگی بدل شد و حالا میلیون‌ها طرفدار پر و پا قرص دارد.
- با خودی (Insider) از یک سوژه به ظاهر کسل‌کننده فیلمی گرم و عجیب می‌سازد. خودی نامزد چندین جایزه اسکار شد.

شکست‌ها:

- آخرین بازمانده موهیکان‌ها علیرغم ظاهر خوش آب و رنگش، در سطح فیلمسازی مثل مایکل مان نبود.
- تلاش مان برای ترغیب کردن استودیوهای فیلمسازی به تخصیص بودجه لازم برای بازسازی خواب ابدی با شکست مواجه شد.

بهترین فیلم: التهاب و خودی

بدترین فیلم؟

ویژگی: در دهه هشتاد علیرغم ساخت فیلم‌های خوبی مثل دزد، The keep و شکارچی انسان (اقتباسی از نوول اژدهای سرخ نامس هریس که بسیاری آن را از سکوت‌بره‌ها نیز بهتر می‌دانند!) هیچگاه از سوی منتقدین و آکادمی جدی گرفته نشد، او در این دوران بیشتر وقتش را صرف ساخت فیلم‌های تلویزیونی می‌کرد. تنها با موفقیت تجاری آخرین بازمانده موهیکان‌ها بود که از طرف هالیوود جدی گرفته شد. سپس با التهاب شایستگی خود را به همه ثابت کرد. التهاب بازسازی یک سریال تلویزیونی دهه هشتاد بود که توسط خود او ساخته شده بود. با خودی نشان داد که فیلمسازی درجه یک و بسیار قدرتمند است. دو فیلم التهاب و خودی از چنان کیفیتی برخوردارند که همه در انتظار ساخت فیلم آینده او هستند.

است. این فیلمساز جوان (۳۷ ساله) که با سینمای روشنفکرانه وارد صنعت سینما شده و بسیاری او را یک «چارموش تلف شده» می‌دانستند به تدریج و پس از افت و خیزهای فراوان، حالا به‌عنوان یک کارگردان مقتدر در صدر فهرست فیلمسازان مورد علاقه استودیوهای فیلمسازی قرار دارد.

پروژه آینده: یک فیلم پرهزینه با نام یازده بار او شن و بعد یک پروژه کم هزینه همراه با جورج کلونی.

۱۰- تیم برتون

Tim Burton

۴۴ ساله

لقب: شرم!
موفقیت‌ها:

- **بتمن و بتمن باز** می‌گردد به موفقیت‌های عظیم تجاری تبدیل شدند.
- **اسلیپی هالو**، **ادوارد دست قیچی** و **بیتل جوس** نیز مورد استقبال قرار گرفتند.
- **منتقدین فرانسوی** از آثار کودکانه او، همچون شاهکارهایی از سینمای پست مدرنیسم، استقبال کردند.
- **شکست‌ها:** پروژه **جاه طلبانه ادوود** و طنز **سیاه مریخ** حمله می‌کند، نتوانست با عامه تماشاگران آمریکایی ارتباط برقرار کند و به شکست‌هایی موحش در گیشه بدل شدند.
- **بهترین فیلم:** **بتمن باز** می‌گردد
- **بدترین فیلم:** **ماجرای بزرگ پی‌وی**
- **ویژگی:** یکی از معدود فیلمسازانی که سینما را با انیمیشن آغاز کرد. از ۲۰ سالگی به کار انیمیشن سازی مشغول شد. انیمیشن ۲۰ دقیقه‌ای **وینسنت** جوایز فراوانی را برای او به ارمغان آورد. روح و نگاه انیمیشن در تمام فیلم‌هایش موج می‌زند. فیلم‌هایش - حتی جدی‌ترین آنها - حالت یک نمایش کمیک استریپ را دارند. **بتمن** و **بتمن باز** می‌گردد خیلی‌ها او را یک اسپیلبرگ دیگر تصور می‌کردند، اما با ادوود و مریخ حمله می‌کند نشان داد که از سلیقه‌ای شخصی‌تر

۹- فرانک دارابونت

Frank Darabont

۴۲ ساله

لقب: وارث دیویدلین
موفقیت‌ها:

- با اولین فیلم سینمایی خود، **رهایی شانشک**، کارشناسان سینمایی را شگفت‌زده کرد. فیلم به‌عنوان یکی از ده فیلم برگزیده دهه ۹۰ انتخاب شد.
- با **رهایی شانشک** و **دالان سبز** به جرگه مدعیان اسکار پیوست.
- تنها با دو فیلم سینمایی به‌عنوان یکی از چهره‌ها و نوابغ دیررس سینمای امروز جهان شناخته شده است.
- **شکست‌ها:**
- **بزرگترین شکست** برای او و شاید برای سینمای جهان، تأخیری است که در فیلمسازی او رخ داده است.
- **بهترین فیلم:** **رهایی شانشک**، **دالان سبز**
- **بدترین فیلم:** ندارد!

ویژگی: مثل هیچکس دیگر فیلم نمی‌سازد! آثار او گویی متعلق به دهه‌های چهل و پنجاه هستند. فیلم‌هایی به نهایت صیقل خورده و درست مانند آثار دیویدلین، **وایلدر** و **استونسن**. نوعی تواضع و آرامش در فیلم‌هایش موج می‌زند که او را از تمام هم‌تایان معاصرش متمایز می‌کند. هر دو فیلم او اقتباس‌هایی از رمان‌های استیفن کینگ هستند و در هر دو راوی داستان‌هایی به نهایت مردانه است. زنان در سینمای او راهی ندارند. فیلم‌های او از زمانی طولانی برخوردارند اما به هیچ‌وجه کسل‌کننده نیستند. در سینمای او **سحر** و **افسون** سینمای کلاسیک و جلوه‌ای چشم‌نواز دارد. فیلم‌های او **آثاری متین**، **سنجیده** و در یک کلام **شاهکار** هستند.

پروژه آینده: در حال بازسازی فیلم **فرانسوا تروفو**، **فارت‌هایت ۴۵۱** است.

از اسپیلبرگ بر خوردار است که گاه به هیچ‌وجه با معیارهای گیشه نمی‌خواند. **دنیای او**، **دنیای عروسک‌ها**، **موجودات ناقص الخلقه** و **جانوران عجیب** و **غریب** و **اتفاقات خارق‌العاده** است. **مریخ** حمله می‌کند **علیرغم** عدم استقبال تماشاگران، به خوبی حاوی نگاه غیر منطقی و **خارق‌عادت** تیم برتون به دنیای اطراف و **تمسخر** جهان علت **معلولی** ماست، در فیلم‌هایی مثل **ادوارد دست قیچی**، **بتمن باز** می‌گردد و برخی صحنه‌های **اسلیپی هالو** نوعی **رمانتیسم** **کودکانه** و **خوشایند** وجود دارد که به فیلم‌های او **رنگی** از **لطافت** و **عواطف** می‌زند. **تولید** دو انیمیشن **کابوس** **پیش از کریسمس** و **جیمز و هلوی غول‌پیکر**، **کارنامه** عجیب اما **یکدست** آثار برتون را **تکمیل** می‌کند.

پروژه آینده: در حال بازسازی فیلم **کلاسیک سیاره میمون‌هاست**.

خارج از پانتئون

فیلمسازی کارآمد و ماهر، اما با فراز و نشیب‌های مدام و گرفتار فیلمسازی درجه B، تکنسین‌هایی ممتاز که طرفداران خاص خود را دارند.

در این جا فیلمسازی را داریم که در آستانه ورود به پانتئون هستند. فیلمسازی موفق و نامدار. اما یا هنوز به آن درجه قوام و انسجام برای ورود به پانتئون نرسیده‌اند (مثل شیامالان و مندز) و یا در چارچوب‌های سینمای تجاری مجبور به کم‌رنگ کردن مولفه‌های شخصی خود شده‌اند (مثل زمه کیس و اسکات و ورهون). به هر حال تمام این ده فیلمساز چهره‌های مهم سینمای جهان هستند که می‌توانند در آینده وارد پانتئون اصلی شوند. و مطمئناً خیلی‌ها از اینکه استون و یا اسکات را در این فهرست قرار داده‌ام دلخور خواهند شد!

۱. ریبدلی اسکات

(بلید رانر، گلا دیاتور، بیگانه، تلما ولوییز و...)

۲. رابرت زمه کیس

(فارست گامپ، بازگشت به آینده ۱ و ۲ و ۳، جدا افتاده)

۳. پل ورهون

(غریزه اصلی، سواره نظام فضایی، مرد تو خالی و...)

۴. الیور استون

(جی اف کی، جوخه، uturn)

۵. آنگ لی

(ببر خیزکرده، ازدهای پنهان، عقل و احساس)

۶. کرتیس هنسون

(مجرمانه لس آنجلس)

۷. نایت ام شیامالان

(حسن ششم، ناگستنی)

۸. سام مندز

(زیبایی آمریکایی)

۹. آنتونی مینگلا

(بیمار انگلیسی، آقای ریپلی با استعداد)

۱۰. برادران واچوفسکی

(Bound، ماتریکس)

۱. جان مک نواتن

(هنری، برتره یک قاتل، زندگی عادی، چیزهای وحشی)

۲. کاترین بیگلو

(روزهای عجیب، فولاد آبی)

۳. مایک فیگیس

(تایم کد، ترک لاس و گاس)

۴. برایان سینگر

(مردان ایکس، مظنونین همیشگی)

۵. کلینت ایستوود

(بل‌های مدیسن کانتی، نابخشوده)

۶. روس کری ون

(جیغ)

۷. ران هاوارد

(آپولو ۱۳، گرینچ)

۸. جان وو

(تغییر چهره، ماموریت غیرممکن ۲)

۹. ولفگانگ پترسن

(خط آتش، توفان کامل)

۱۰. برادران فارلی

(چیزی در رابطه بامری وجود دارد)

بزرگ نماها
 (کمتر از آنچه به نظر می‌رسند)

۱. آلن پارکر
 (اویتا، قطار سریع‌السیر نیمه شب، The Wall)
۲. تری گیلیام
 (۱۲ میمون)
۳. لاسه هالستروم
 (زندگی من مثل سگ، شکلات)
۴. اسپایک لی
 (مالکوم ایکس، تب جنگل)
۵. برندان فریزر
 (رختشویخانه مخصوص من)

قهرمان، روابط خطرناک)
 ۶. سیدنی پولاک
 (از درون آفریقا، هاوانا)

تک روها

- فیلمسازی که در ژانرهای مهجور با سبک‌های خاص و غریب فیلم می‌سازند. فیلمسازان موسوم به «مستقل» با ذائقه‌ای اروپایی‌پسند.
۱. جیم جارموش
 ۲. دیوید لینچ
 ۳. دیوید کراننبرگ
 ۴. هال هارتلی
 ۵. جان سیلز

نامعلوم‌ها
 فیلمسازی که علی‌رغم جذابیت‌های خاص فیلمسازی‌شان در دسته مستقلی نمی‌گنجد.

۱. جان کار پنتر
۲. جان اوراسل
۳. سام واترز
۴. یان دی بانت
۵. اندرو نیکول
۶. سام ریچی
۷. گری فلدز
۸. جان مک تیرنان
۹. باز لورمن
۱۰. مایکل بی

پانتئون نشین‌های سابق

۱. فرانسیس فورد کاپولا
 (پدرخوانده ۱ و ۲، آپوکالیپس ناو، مکالمه، دراکولا)
۲. وودی آلن
 (آنی هال، رز ارغوانی قاهره، هانا و خواهران)
۳. رابرت آلتمن
 (برش‌های کوتاه، نشویل، مش، سه زن)
۴. میلوش فورمن
 (دیوانه از قفس پرید، آمادئوس، مردم علیه

فیلمسازی که در سال‌های پیش از ساکنین اصلی و ثابت پانتئون بودند، اما به تدریج با بالا رفتن سن و شکست‌های پیاپی در گیشه و یا از دست دادن وسواس و نبوغ اولیه، جایگاه خود را از دست داده و به حاشیه رانده شده‌اند. آخرین فیلم خوبی که از هر کدام از این‌ها دیده‌ایم مربوط به سال‌ها قبل است.

لری فلینت)

۵. جان اتان دمی
 (سکوت بره‌ها، فیلادلفیا)
۶. پیترویر
 (گرین کارت، انجمن شاعران مرده، شاهد)
۷. ترونس مالیک
 (روزهای بهشت، خط سرخ باریک، برهوت)
۸. آدریان لین
 (نه و نیم هفته، نردبان یاکوب، پیشنهاد بی‌شرمانه)
۹. برایان دی پالما
 (کری، تسخیرناپذیران، صورت زخمی، راه کارلینو)

